

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 26/2023-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou AS Legal s. r. o., Hlučínska 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Milan Šulva, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Csp 71/2018 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Csp 71/2018 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava I **prikazuje** v konaní sp. zn. 14 Csp 71/2018 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **3 000 eur**, ktoré **je** Okresný súd Bratislava I **povinný** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **492,31 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Csp 71/2018 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“). Navrhuje v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prieťahov a domáha sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 6 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

1.1. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 26/2023-13 z 19. januára 2023 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní, pričom poukazuje najmä na skutočnosť, že ani viac ako 4 roky od podania žaloby sa vo veci neuskutočnilo ani jedno pojednávanie a žiadnym spôsobom tak nepokročilo dokazovanie. V konaní vo veci samej má sťažovateľ procesné postavenie žalobcu; žalobou podanou na okresnom súde 22. októbra 2018 sa proti žalovanej [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“), domáha náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou sestry sťažovateľa v dôsledku dopravnej nehody.

3. K priebehu napadnutého konania uviedol, že od podania žaloby boli jedinými vykonanými procesnými úkonmi okresného súdu len výzvy zaslané sporovým stranám na vyjadrenie k podaniu protistrany (výzva adresovaná žalovanej na vyjadrenie k podanej žalobe a výzva adresovaná sťažovateľovi na podanie repliky k vyjadreniu žalovanej, pozn.).

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému konaniu namieta nečinnosť okresného súdu, ktorý od podania žaloby za obdobie 4 rokov vo veci nevykonal ani jedno pojednávanie. Zastáva názor, že neexistujú žiadne objektívne okolnosti ani procesné zavinenie sporových strán, pre ktoré okresný súd vo veci nemohol konať. Namieta, že jediným doteraz vykonaným procesným úkonom okresného súdu bolo zaslanie výziev sporovým stranám na vyjadrenia k podaniu protistrany, pričom od doručenia vyjadrenia sťažovateľa zo 7. novembra 2019 (podania repliky sťažovateľa k vyjadreniu žalovanej, pozn.) je okresný súd vo veci nečinný.

III.

Vyjadrenie okresného súdu, replika sťažovateľa a prehľad procesných úkonov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 Spr V 88/2023 doručenom ústavnému súdu 1. marca 2023 v podstatnom uviedol, že po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti a po preštudovaní na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu je možné v rámci napadnutého konania konštatovať nečinnosť okresného súdu v období od 23. októbra 2018 do 6. augusta 2019 a následne

od 19. novembra 2019 až do súčasnosti. Poukázal na to, že nečinnosť bola spôsobená nadmernou zaťaženosťou pôvodnej zákonnej sudkyne. Doplnil, že nezanedbateľným faktorom vplyvujúcim na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania je fluktuácia zamestnancov okresného súdu na všetkých pozíciách a taktiež aj samotných sudcov, v dôsledku čoho dochádza, a to aj opakovane k prerozdeleniu jednotlivých spisov. Argumentoval, že na dlhotrvajúcu nepriaznivú personálnu situáciu na okresnom súde bolo opakovane upozorňované aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, avšak bezúspešne. Na záver dodal, že je neprijateľné, aby sudca nemal limitovaný počet pridelených vecí v oddelení, a to bez ich riadneho zaradenia do jednotlivých kategórií obťažnosti podľa predmetu sporu, v dôsledku čoho je tak možné takmer každú vec vyhodnotiť ako právne a skutkovo nie zložitú, čo však v mnohých prípadoch nie je pravda.

5.1. Súčasťou doručeného vyjadrenia okresného súdu bolo aj vyjadrenie vo veci konajúceho súčasného zákonného sudcu, ktorý argumentoval tým, že spis v predmetnej veci mu bol ako zákonnému sudcovi pridelený až 17. januára 2023, preto k doterajšiemu priebehu napadnutého konania môže vysloviť len domnienku, že k prietahom došlo v dôsledku veľkej záťaže súdneho oddelenia inými vecami. Poukázal na to, že vec takpovediac „čakala“ na svoje poradie aj v zmysle pravidiel stanovených rozvrhom práce okresného súdu, podľa ktorého sa veci v zásade vybavujú v poradí, v akom boli zapísané do súdnych oddelení.

III.2. Replika sťažovateľa:

6. Sťažovateľ sa na výzvu ústavného súdu z 2. marca 2023 k stanovisku okresného súdu vyjadril podaním ústavnému súdu doručeným 14. marca 2023, v ktorom uviedol, že sa stotožňuje s právnou a skutkovou argumentáciou uvedenou vo vyjadrení okresného súdu. Predmetné vyjadrenie podľa neho potvrdzuje oprávnenosť ním podanej ústavnej sťažnosti a preto nemá dôvod sa bližšie k veci vyjadrovať. Na záver poukázal na to, že vzhľadom na jeho vek ďalšie pretrvávajúce prietahy môže spôsobiť, že sa náhrady nemajetkovej ujmy ani nedožije.

III.3. Prehľad procesných úkonov:

7. Ústavný súd z obsahu okresným súdom zaslanej chronológie procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní zistil, že sťažovateľ podal žalobu na okresnom súde 22. októbra 2018 (následne 26. októbra 2018 prebehla lustrácia sťažovateľa a 10. novembra 2018 bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi, pozn.). Okresný súd 7. augusta 2019 vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k podanej žalobe sťažovateľa (žalovaná svoje vyjadrenie k žalobe okresnému súdu doručila 11. septembra 2019, pozn.). Následne okresný súd 16. septembra 2019 vyzval sťažovateľa na podanie repliky k vyjadreniu žalovanej (sťažovateľ repliku k vyjadreniu žalovanej okresnému súdu doručil 8. novembra 2019, pozn.). Okresný súd 11. novembra 2019 vyzval žalovanú na podanie dupliky k vyjadreniu sťažovateľa (žalovaná dupliku k vyjadreniu sťažovateľa nepodala, pozn.). Dňa 27. decembra 2019 bol spis opäť predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi a 10. januára 2020 bol predložený zákonnej sudkyňi na účel nariadenia termínu pojednávania. Spis bol 17. januára 2023 podľa Dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2023 pridelený novému (súčasnému, pozn.) zákonnému sudcovi.

7.1. Overovaním aktuálneho stavu ústavnou sťažnosťou napadnutého konania ústavným súdom dopytom na Informačnom centre okresného súdu bolo zistené, že od pridelenia veci novému zákonnému sudcovi (17. januára 2023, pozn.) neboli vo veci vykonané žiadne procesné úkony.

III.4. Ústne pojednávanie:

8. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov konania a okresným súdom zaslaného prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 34/2022).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

11.1. Úlohou ústavného súdu bolo v danom prípade posúdiť, či v napadnutom konaní došlo k vzniku prietahov, či ich vznik bol spôsobený primárne postupom okresného súdu alebo na ich vznik mal vplyv aj postup sťažovateľa, ako aj to, aký vplyv na priebeh napadnutého konania mala samotná povaha prejednávanej veci.

12. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že spory, ktorých predmetom je uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy, tvoria súčasť bežnej sporovej agendy všeobecných súdov, pričom o takýto prípad ide aj v predmetnej veci. Ústavný súd v rámci posudzovania tohto kritéria teda poznamenáva, že napadnuté konanie nie je právne ani fakticky zložitá, metodika všeobecných súdov na postup v týchto veciach je dostatočne jasná a je podopretá aj stabilizovanou judikatúrou.

13. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že na strane sťažovateľa nezaznamenal žiadne také skutočnosti, resp. žiaden taký jeho postup či správanie, ktoré by mali za následok predĺžovanie napadnutého konania. Len pre doplnenie je možné podotknúť, že ani samotný okresný súd vo svojom vyjadrení neargumentoval obštrukčným správaním sťažovateľa.

14. K tretiemu kritériu, a to postupu okresného súdu, je potrebné uviesť, že po preštudovaní okresným súdom predloženej chronológie procesných úkonov v napadnutom konaní ústavný súd

v napadnutom konaní jednoznačne identifikoval primárne opakovanú úplnú nečinnosť okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na vyjadrenie okresného súdu, ktorý sám konštatoval priet'ahy (v dôsledku jeho úplnej nečinnosti, pozn.) v období od 23. októbra 2018 do 6. augusta 2019 a následne od 19. novembra 2019 až do súčasnosti, celkovo teda počas obdobia predstavujúceho približne 4 roky (na tomto mieste je nutné poukázať na to, že napadnuté konanie ako celok pritom od podania žaloby 22. októbra 2018 do súčasnosti trvá 4 roky a približne 5 mesiacov, pozn.).

15. Z predloženej chronológie procesných úkonov okresného súdu teda jednoznačne vyplýva, že už uvedené obdobie absolútnej nečinnosti okresného súdu „pokrýva“ zásadnú časť z doterajšej celkovej dĺžky napadnutého konania. Počas doterajšieho trvania napadnutého konania navyše okresný súd vo veci v zásade nevykonával žiadne úkony, ktoré by viedli k meritórnemu rozhodnutiu sporu. Na tomto mieste ústavný súd zdôrazňuje, že postup súdu spočívajúci len v samotnom vykonaní rôznych úkonov, ktoré však nevedú k meritórnemu ukončeniu sporu, nie je možné považovať za postup efektívny, sledujúci odstránenie stavu právnej neistoty (m. m. I. ÚS 109/2021). V tejto súvislosti musí ústavný súd poukázať tiež na to, že vo veci sa zároveň za viac ako 4 roky od podania žaloby neuskutočnilo ani len jedno pojednávanie.

15.1. S poukazom na okresným súdom uvádzané personálne aspekty v spojení s množstvom agendy, ktorú musí okresný súd a zákonný sudca riešiť, ústavný súd v zmysle už svojej konštantnej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že si štát a najmä prostredníctvom ministerstva spravodlivosti túto úlohu neplní, v žiadnom prípade nesmie byť na ujmu právam účastníkov konania, v tomto prípade sťažovateľa. Aj ústavnému súdu je samozrejme známy už dlhodobo trvajúci nevyhovujúci stav (týkajúci sa nedostatočného personálneho obsadenia sudcami, ako aj zamestnancami súdu na jednej strane a značným množstvom nápadu vecí, pozn.) obzvlášť na tomto okresnom súde, avšak uvedené v žiadnom prípade nie je „objektívnou okolnosťou“ zbavujúcou okresný súd (resp. Slovenskú republiku, pozn.) zodpovednosti za „pomalú spravodlivosť“. Ústavný súd preto, a to už opakovane, zdôrazňuje, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné súdy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu spôsobené zlou organizáciou práce.

15.2. Zároveň ústavný súd na záver hodnotenia tohto kritéria poukazuje aj na to, že okresný súd v rámci napadnutého konania aj po podaní ústavnej sťažnosti sťažovateľom pokračuje v nečinnosti, keď ani po pridelení veci novému zákonnému sudcovi neboli vo veci vykonané žiadne procesné úkony a súvislá nečinnosť (v trvaní viac ako 3 rokov, pozn.) tak pretrváva až do súčasnosti.

16. Po zhodnotení všetkých okolností ústavný súd dospel v danom prípade k jednoznačnému záveru, že napadnuté konanie trpí priet'ahmi. Priet'ahy idú primárne na vrub postupu okresného súdu, a to v dôsledku jeho (v rozhodnom období, pozn.) úplnej nečinnosti. Okresný súd nepostupoval v napadnutom konaní v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho rozhodnutia veci, prihliadnuc aj na predmet napadnutého konania a jeho význam pre sťažovateľa (náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou sestry sťažovateľa v dôsledku dopravnej nehody, pozn.).

17. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní boli porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadosťučinenie

18. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po prijatí rozhodnutia o porušení namietaných práv prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, okresnému súdu prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza (bod 2 výroku nálezu).

19. Keďže ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli porušené, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ požadoval priznanie zadosťučinenia vo výške 6 000 eur. Uvedené odôvodňoval primárne poukazom na nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní, v dôsledku ktorej nedošlo k právoplatnému ukončeniu sporu ani viac ako 4 roky od podania jeho žaloby. Zároveň poukázal aj na predmet sporu a jeho význam pre sťažovateľa (že nečinnosť okresného súdu v danej veci prehlbuje a zhoršuje jeho trápenie spôsobené stratou blízkej osoby, pozn.).

20. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

21. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na tieto základné okolnosti. Prvou je zohľadnenie skutočnosti, že v rámci doterajšieho celkového trvania napadnutého konania (toho času v trvaní prekračujúcom 4 roky a 4 mesiace, pozn.) tvorili úseky úplnej nečinnosti okresného súdu jeho zásadnú časť (takmer 4-ročné obdobie, pozn.). Druhým faktorom je predmet napadnutého konania a jeho význam pre sťažovateľa (domáhanie sa náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou sestry sťažovateľa v dôsledku dopravnej nehody, pozn.), ako aj tá skutočnosť, že od podania žaloby vo veci nedošlo k uskutočneniu žiadneho pojednávania a zároveň aj naďalej pretrváva nečinnosť okresného súdu. Navyše, z obsahu chronológie procesných úkonov, ako ani z vyjadrenia okresného súdu nevyplýva žiadna skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné pripočítať vzniknuté prietahy na ťarchu samotnému sťažovateľovi. Zohľadniac uvedené, ako aj skutočnosť, že stav právnej neistoty sťažovateľa trvá, ústavný súd rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia sťažovateľovi v sume 3 000 eur (bod 3 výroku nálezu).

22. Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovел tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI. Trovy konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 492,31 eur (bod 4 výroku nálezu).

24. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Celkovo mu tak vznikol nárok na náhradu trov v sume 410,26 eur. Priznanú odmenu ústavný súd zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 82,05 eur, pretože právny zástupca sťažovateľa je (ako to vyplýva z údajov Zoznamu daňových subjektov registrovaných pre DPH zverejneného Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky, pozn.) platiteľom DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Podanie právneho zástupcu sťažovateľa ústavnému súdu doručené 14. marca 2023 nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah ako podanie, v ktorom by boli uvedené akékoľvek nové relevantné skutočnosti pre rozhodnutie, preto odmenu zaň nepriznal.

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 23. marca 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu